

RESUM DE LA PONÈNCIA D'ACCIÓ SINDICAL

Sebastià Serra,
secretari d'Acció Sindical Intersindical

Dins aquest breu resum de la ponència podem remarcar l'anàlisi del context polític i social, amb especial incidència en l'actual situació política tant des de la perspectiva nacional com de l'estatal i internacional. També hem analitzat l'actual panorama sindical i la necessitat de construir una alternativa a l'actual model sindical. A partir d'aquí la ponència estableix els eixos bàsics que marcaran la nostra acció sindical i d'altra banda, determina les línies generals d'actuació dins els diversos sectors on ja estam implantats.

El lema del IX Congrés parteix del ferm convenciment que el nostre model sindical es transformi en el sindicalisme del futur i ens compromet a seguir avançant en l'extensió de la nostra Intersindical a altres sectors i a plantejar alternatives a les noves realitats que estan aflorant en els diferents àmbits en els quals podem actuar. La nostra presència com a organització intersindical ha d'anar augmentant, sense intentar copiar el funcionament d'altres organitzacions sindicals amb estructures centralitzades i burocratitzades.

Ara, després d'aquests 10 primers anys d'implantació a altres sectors, podem començar a fer-ne un balanç positiu. Però també hem de fer la reflexió de com anar avançant i consolidant aquest model d'intersindical. Caldren canvis organitzatius per poder assimilar, ampliar i consolidar aquesta implantació.

"El dret a decidir com a poble també passa pel dret que tenen les treballadores i els treballadors de les nostres illes a tenir un marc propi de relacions laborals..."

També hem de ser conscients que la implantació del nostre model sindical, especialment fora de l'àmbit de l'Administració pública, tan sols serà possible des d'un doble vessant: a través de la nostra pròpia acció sindical, contactant amb les treballadores i els treballadors per organitzar-los en àmbits de la Intersindical on encara no hi som presents, però també i necessàriament des de la confluència amb grups de treballadors i treballadores organitzats sin-

dicalment i amb altres organitzacions sectorials amb les quals podem compartir bàsicament el model sindical. És possible, i fins i tot saludable, que hi hagi diferents punts de vista dins d'un sindicalisme unitari; aquestes diferències no són, per si soles, motiu suficient per impedir la convivència, sinó que han de poder coexistir democràticament dins d'una mateixa organització.

El dret a decidir com a poble també passa pel dret que tenen les treballadores i els treballadors de les nostres illes a tenir un marc propi de relacions laborals i on l'acció sindical assoleixi no tan sols les reivindicacions estrictament laborals, sinó també la lluita per la defensa de les capes més desfavorides de la població i la justícia social, per la millora de la nostra qualitat de vida, per la defensa dels nostres drets col·lectius i individuals, per la defensa del territori i la sostenibilitat mediambiental, per la defensa de la nostra llengua i cultura i per uns serveis públics de qualitat.

Per assolir aquesta fita és necessària la il·lusió de saber que amb compromís i una voluntat ferma podem transformar la realitat i podem construir una nova alternativa que sigui el referent sindical i socio-polític dels treballadors i les treballadores de les Illes Balears.

Construïm l'alternativa

La característica principal que defineix el nostre model sindical és la seva naturalesa assembleària i participativa. La pràctica assembleària és la garantia de fer un sindicalisme proper a la realitat. No obstant això, no s'ha d'ocultar que aquest model coexisteix en una realitat en la qual són majoritàries les actituds de delegació enfront de les de participació. El repte que cal superar és, a partir del reconeixement de les dificultats que pateix el model participatiu, trobar fórmules que respectin i potenciïn els components últims de l'assemblearisme, com la lliure circulació de la informació, la participació, el pluralisme i la presa col·lectiva de decisions.

Ser conseqüent amb la naturalesa assembleària exigeix que els treballadors i les treballadores disposin de la informació suficient amb la qual puguin arribar a tenir un criteri propi. Es tracta d'impregnar de realitat les anàlisis dels problemes, ser capaços de realitzar-ne valoracions ponderades i ser conscients de les possibilitats reals de progrés. La construcció d'un discurs alternatiu només és possible des d'una posició crítica amb la realitat, sense caure en dogmatismes.

És convenient prendre consciència que el pluralisme és un element essencial per poder analitzar els múltiples aspectes de la realitat, per arribar a elaborar posicions matisades, coherents i complexes, per fugir de la unilateralitat i dels esquematismes. Per a això, és necessari crear un clima de confiança, perquè es puguin defensar les posicions pròpies amb total tranquil·litat, perquè se sàpiguen recollir les aportacions positives de punts de vista distints i perquè desapareguin els prejudicis.

"...la Constitució vigent, i treballar per revisar-la, canviar-la i actualitzar-la per tal d'exercir plenament totes les prerrogatives d'un govern sobirà."

El sindicalisme en la construcció nacional

L'STEI-i reconeix com a àmbit d'actuació les Illes Balears. Aquesta actuació, però, està emmarcada dins el reconeixement de la nostra realitat nacional.

Per això, treballa per l'exercici ple de l'autogovern amb la perspectiva d'aconseguir la plena sobirania nacional. Així, aquesta Intersindical no pot sentir-se satisfeta amb la tímida reforma de l'Estatut d'aquesta passada legislatura i apostam per una profunda reforma del marc estatutari actual, amb els objectius d'omplir el sostre competencial que permet la Constitució vigent, i treballar per revisar-la, canviar-la i actualitzar-la per tal d'exercir plenament totes les prerrogatives d'un govern sobirà. Hem de poder establir relacions lliures amb altres comunitats autònomes, particularment amb les que compartim interessos estratègics, històrics, lingüístics i culturals, així com amb altres regions europees i amb les institucions de la Unió Europea i d'altres nacions i continents. També hem de poder executar, dins el nostre àmbit, aquells tractats internacionals que afectin les nostres competències.

Dins el procés de construcció de la identitat nacional, un dels principals eixos d'actuació ha de ser la defensa i promoció de la llengua i cultura catalanes, amb mesures que promoguin la discriminació positiva de la nostra llengua.

Des de l'STEI-i, com a agent transformador de la societat, hem de contribuir en la mesura de les nostres possibilitats a detenir no tan sols les polítiques antisocials, sinó també les polítiques de destrucció del territori, i continuar en la lluita per la sostenibilitat del sistema en el qual vivim, del nostre patrimoni lingüístic i cultural i dels nostres drets nacionals com a poble.

Per un marc laboral propi de les Illes Balears

Hem vist recentment, amb l'aprovació de l'EBEP i en un marc de relacions laborals cada vegada més centralitzades, que la negociació col·lectiva se situa cada vegada més allunyada de les treballadores i dels treballadors. Des de la Intersindical reivindicam un marc laboral propi de negociació. Un espai que ha d'incloure la negociació de convenis autonòmics de sector.

Aquest marc afavorirà un model de negociació més proper a la realitat laboral i econòmica del país, i permetrà estendre algunes de les millores aconseguïdes en determinats àmbits de negociació a altres col·lectius i empreses que no tenen per si sols possibilitat real de negociació col·lectiva. Així es dificultarà la implantació d'un model sindical i de negociació burocratitzat i allunyat dels treballadors i de les treballadores, en benefici d'un major control d'aquests sobre els seus representants en la negociació. Amb el model que proposam, hi haurà una major proximitat dels dirigents a les circumstàncies econòmiques i socials, a les necessitats dels empleats i empleades i, per tant, a les seves reivindicacions concretes. El coneixement del context social, polític i econòmic de les Illes, i la proximitat, serien aspectes positius en la negociació que acabarien afectant positivament els resultats d'aquesta. Estam en contra de l'arbitratge per part del TAMIB, on les patronals i els sindicats UGT i CCOO sovint no tenen cap representació real en àmbits laborals on arbitren

"Un model social avançat, just i solidari comporta la necessitat de tenir uns serveis de qualitat que cobreixin les necessitats de tota la població..."

EIXOS BÀSICS DE LA NOSTRA ACCIÓ SINDICAL

Defensa dels serveis públics

Un model social avançat, just i solidari comporta la necessitat de tenir uns serveis de qualitat que

cobreixin les necessitats de tota la població, uns serveis públics com a superadors de desigualtats. Cal potenciar aquests serveis, amb la transformació i millora de les seves estructures en nom d'una eficàcia que no només comporti la consolidació del nivell de prestacions existents, sinó que les amplii qualitativament i quantitativa. Per a això és imprescindible mantenir la titularitat i la gestió pública d'aquests serveis com una millor garantia per a la superació de desigualtats mitjançant la seva universalització.

Els corrents polítics conservadors dirigeixen un atac a l'estat social per deslegitimar-lo, al·legant que la gestió pública és deficient. Els objectius de l'Administració pública no es tradueixen en increment dels guanys, sinó en la redistribució equitativa dels béns i serveis que s'administren. D'aquesta manera, una gestió pública és més eficaç com més clars siguin els objectius polítics i socials i més i millors mitjans hi intervenguin, entre d'altres el d'una formació adequada.

Dins l'ofensiva neoliberal hi té un paper molt important la privatització dels serveis públics. És una estratègia mitjançant la qual es transfereix el patrimoni públic al sector privat. Les formes més comunes són la venda directa de les empreses més rendibles, la creació d'organismes autònoms i d'empreses públiques que desenvolupen funcions de l'Administració i la contractació d'empreses per gestionar tasques públiques. Al·legant la poca flexibilitat de les administracions públiques per adaptar-

se a les noves necessitats i amb l'eficàcia per estandard, es pressiona perquè cada vegada més serveis siguin administrats sota formes de gestió privada. A mesura que s'incrementa la privatització dels serveis, es redueix cada vegada més el control sobre els fons públics.

Hem de lluitar també per aconseguir una legislació que reconegui plenament i eficaçment l'autogovern de les Illes Balears, en el marc del qual es normalitzin uns serveis públics de qualitat gestionats des de l'eficàcia i la racionalitat, allunyats de la burocràcia i que garanteixin a la ciutadania el reconeixement i l'exercici dels seus drets. Aquests serveis públics han de tenir presents en la seva actuació la nostra cultura i llengua i les han de fer pròpies. Han de ser finançats amb fons públics i gestionats democràticament, amb transparència. Hem de lluitar per aconseguir una millora del finançament, especialment pel que fa a l'ensenyament i a la sanitat.

"...cobrir les necessitats de la ciutadania, sobretot d'aquelles persones que, per circumstàncies determinades, pateixen la injustícia social."

La convicció de construir una societat més justa, més democràtica i més solidària és la que confereix un caràcter polític i social al sindicat, que es mostra en la lluita contra la privatització dels serveis públics i en la defensa de la seva qualitat, com a expressió de la lluita contra el desmantellament de l'estat del benestar. En tot moment hem considerat que la lluita per la millora de les condicions de treball havia d'anar estretament lligada a la millora de la qualitat del servei, a la necessitat de millorar-ne la gestió i els recursos humans i materials i a l'establiment de controls ciutadans de la gestió per poder oferir així un millor servei a la ciutadania.

Els serveis i les empreses públiques són una font bàsica i fonamental per evitar l'exclusió social. Conservar-ne el caràcter i la gestió pública directa és una necessitat vital per a totes aquelles persones que entenen la vida en societat des d'un punt de vista més just i solidari i amb una distribució millor i més igualitària de la riquesa. Entenem que els serveis públics no es poden mesurar pels beneficis

econòmics que suposadament haurien de reportar, perquè no elaboren productes de venda, i perquè en ser sufragats pels impostos i les cotitzacions han de servir bàsicament per cobrir les necessitats de la ciutadania, sobretot d'aquelles persones que, per circumstàncies determinades, pateixen la injustícia social. Per tant, els serveis públics constitueixen un bé social i el suport bàsic d'una societat que pretengui un cert grau de benestar per a tota la ciutadania. Els serveis públics han de servir per garantir els drets i les llibertats ciutadanes: el dret a l'educació, a la salut, a la protecció social, a la no discriminació, a la igualtat davant la llei, etc.

A la sanitat s'ha d'aconseguir una xarxa sanitària única amb un sol model de gestió pública i amb una unificació dels modes de contractació del personal al servei de l'IBSALUT. Això implica la integració de les fundacions i GESMA dins aquesta xarxa i la dotació suficient de plantilles, recursos materials i infraestructures que garanteixin una sanitat pública i de qualitat. És fonamental exigir una millor atenció sanitària i la desaparició de les llistes d'espera per als estudis clínics, per als especialistes i per a les operacions quirúrgiques.

Pel que fa a l'Administració local, es pretén aconseguir una vertadera autonomia municipal i comarcal que permeti prestar uns serveis eficaços que ajudin a millorar la qualitat de vida de les ciutadanes i els ciutadans. Defensem una administració més propera a la ciutadania i, per tant, que l'Administració local assumeixi més competències en la prestació directa de serveis.

"L'STEI-i defensa una llei d'educació per a les Illes que situï l'escola pública com a eix vertebrador del sistema educatiu..."

En l'ensenyament, el nostre objectiu principal és defensar un ensenyament públic que sigui de qualitat i democràtic. I això significa defensar un ensenyament que eviti la selecció precoç de l'alumnat, que fugi dels mecanismes de la competitivitat, perquè aquests mecanismes alimenten les desigualtats socials entre escoles. Això vol dir també que aquest ensenyament públic ha de tenir un

finançament suficient. Els fronts de lluita són múltiples: contra les multinacionals i les organitzacions internacionals que impulsen l'evolució mercantil de l'escola i contra els governs que assegurin les condicions per desenvolupar aquesta mercantilització. La lluita contra la mercantilització a l'ensenyament és la mateixa lluita contra les privatitzacions dels serveis públics, les concertacions d'etapes no obligatòries quan encara hi ha places suficients a l'ensenyament públic, i contra les polítiques neoliberals, per això cal emmarcar aquesta lluita, en primer lloc, amb tots els sectors relacionats amb l'educació, veïns, mares i pares, estudiants, i en segon lloc, amb el conjunt dels moviments socials que lluiten contra els processos de la globalització neoliberal.

L'STEI-i defensa una llei d'educació per a les Illes que situï l'escola pública com a eix vertebrador del sistema educatiu i aposti per una millora de les condicions laborals de tot el professorat i de les condicions d'escolarització. Hem denunciat l'estat de l'educació després de quatre anys de govern del PP i hem lluitat perquè l'escola pública recuperi el seu prestigi. L'STEI-i, com a sindicat de classe i nacional de les Illes Balears, sempre ha estat en una posició capdavantera en la lluita per garantir el manteniment de la nostra identitat cultural i nacional. Treballarà perquè, per a la propera legislatura, es redacti i es posi en funcionament aquesta Llei d'educació i la Llei autonòmica de finançament que suposi com a mínim que es destini el 6% del PIB de les Illes a l'educació. És ben urgent la dotació dels recursos econòmics adients per a un bon funcionament de l'educació a les Illes. Reivindicarem la cessió de més recursos econòmics de l'Estat a la CAIB.

Quant al sector privat de l'ensenyament, l'STEI-i reivindica la negociació d'un conveni autonòmic, adaptat a la nostra realitat i negociat des de la proximitat, que permeti el reconeixement i la revalorització de la tasca i la consecució d'unes condicions laborals i salarials més dignes.

L'STEI-i defensa una universitat pública, de qualitat i plenament democràtica, fonamentada en valors de solidaritat, pacifisme i ecologisme. Només així la institució universitària podrà ser un instrument eficaç de transformació social al servei de la llibertat, la igualtat i el progrés social.

"La Intersindical ha donat suport a totes les accions que es varen realitzar per la pau i contra la guerra d'Iraq aquests darrers anys."

Lluita per la pau

Des de la nostra organització sempre donam suport al valor de la pau, a la negociació i al diàleg com a mètode de resolució de conflictes. Aquesta consideració és vàlida no tan sols pels conflictes internacionals, sinó també a l'hora d'afrontar la resolució de conflictes dins l'Estat espanyol, amb una referència especial al País Basc.

La Intersindical ha donat suport a totes les accions que es varen realitzar per la pau i contra la guerra d'Iraq aquests darrers anys. Hem de recordar que la guerra continua en aquest país i en altres del seu entorn, i també, que aquesta guerra d'ocupació ha empitjorat la seguretat en el món. D'altra banda, no podem oblidar la situació d'ocupació en què viuen els pobles palestí i sahrauí i la multitud de conflictes violents arreu del món.

Defensa del territori

La defensa d'unes bones condicions sociolaborals de les treballadores i dels treballadors va més enllà de l'àmbit del seu centre de treball, la defensa del nostre entorn forma part també de la lluita per poder viure en un món millor que ens garanteixi una bona qualitat de vida, tant a nosaltres com a les generacions futures. L'STEI-i, d'acord amb els seus

Estatuts, ha sortit en defensa del territori i el medi ambient. El desenvolupament actual és molt lluny de la sostenibilitat, és un desenvolupisme depredador ja mundialment conegut com la balearització. Les nostres illes són fràgils i cada nova infraestructura requereix un estudi i una planificació profunda per tal d'avaluar-ne els efectes socials, econòmics, demogràfics i ambientals. Actualment només es planifica el benefici econòmic immediat, sense tenir en compte que es compromet la futura qualitat de vida dels habitants d'aquestes illes i es posa en perill l'estabilitat econòmica a mitjà i a llarg termini. La lluita per la sostenibilitat mediambiental ha de ser uns dels eixos de la nostra pràctica sindical.

"Joves, immigrants i dones pateixen en major proporció els efectes de la precarietat."

Lluita contra la precarietat laboral

La precarietat laboral no es limita a un col·lectiu circumstancial, com és el dels treballadors temporals, sinó que es transforma en una qualitat fonamental del món laboral que afecta en diferents graus fins i tot les persones empleades estables. Els efectes de la precarietat no només representen inseguretats econòmiques de les persones que la sofreixen, sinó que té efectes sobre la capacitat per orientar i programar la pròpia vida personal (projectes de vida), incideix de forma important sobre la sinistra-ritat laboral (els accidents s'esdevenen en major proporció entre el personal en precari) i afecta

l'equilibri psicològic de qui la pateix. Tampoc no afecta igual tots els sectors socials. Joves, immigrants i dones pateixen en major proporció els efectes de la precarietat. Així mateix, les ocupacions on es concentra la precarietat són les de menor qualificació professional. Les formes de la precarietat no són homogènies i la intensitat de la vulnerabilitat, entesa com a indefensió de les persones treballadores en la venda de la seva força de treball, es pot mesurar per diversos índexs:

- La rotació de l'ocupació i la temporalitat en la contractació, que a la vegada depèn de la modalitat del contracte: per obra, de substitució, per temps determinat, etc.
- El grau de legalitat o d'irregularitat en què es desenvolupa el treball: alta o no en la Seguretat Social, coincidència entre funcions reals i categoria ressenyada en el contracte, pagament de les hores extres...
- La quantia i l'estructura salarial, amb conceptes retributius de major o menor fixesa: salari base, antiguitat, primes, plus de productivitat, etc. El salari ens indica la dependència econòmica enfront de l'ocupació i la potencial influència de les seves possibles variacions.
- La dispersió geogràfica de les plantilles, que pot dificultar, per organitzar-les, l'intercanvi d'idees, la presa de decisions, la tria de representants, la recepció d'informació... també produeix una diferenciació, de manera individualitzada, en les condicions laborals, una rebaixa del sentiment de col·lectiu que comparteix els mateixos problemes i una obstaculització de la unitat d'interessos i l'actuació solidària.
- La durada i distribució de la jornada. Aquí té importància també la capacitat de l'empresa per modificar-les i disposar del temps de la persona treballadora.
- La mobilitat geogràfica i funcional, el grau d'objectivitat i previsió en la seva regulació, si n'hi ha, i la capacitat de l'empresa per decidir unilateralment i sense terminis sobre aquests temes.
- L'ambient de treball i de relacions en l'empresa: estil de direcció, participació de la plantilla en

les decisions, situacions d'assetjament laboral, existència de la negociació col·lectiva, persecució sindical, actituds autoritàries dels caps, les situacions discriminatòries que pateixen les dones referents a la maternitat, acomiadaments, descens en la categoria laboral, pèrdua de complements...

- La legislació laboral i social existent, on es regulen els models de contractes, es permet o no l'existència d'ETT, es possibiliten tipus de contractes precaris o no, es defineixen els drets sindicals, es facilita o no l'acomiadament en els contractes fixos, es marquen els nivells de protecció social en cas d'atur i l'abast dels serveis socials públics.
- El control públic i el grau d'exigència, des de les administracions, sobre el compliment de la legalitat laboral per part de les empreses.

"Hem de continuar combatent la precarietat laboral, que només serveix per facilitar als empresaris una major explotació laboral."

Aquests índexs de precarietat laboral estan estretament lligats a la situació política i social i a la cultura sindical i laboral. No es poden entendre deslligats del grau d'organització i mobilització sindical. La situació actual de precarietat en l'Estat espanyol és inexplicable sense l'acceptació per part

de les direccions de les principals organitzacions sindicals de la competitivitat empresarial i l'anàlisi de la realitat econòmica. Així, s'acaba acceptant la flexibilitat laboral com a camí ineludible per mantenir l'ocupació, se'n relativitzen els efectes perniciosos i es desarmen ideològicament les classes treballadores.

La nostra aposta ha de continuar consolidant tots aquells llocs de treball que molts treballadors i treballadores ocupen des de fa temps, contracte rere contracte, i que han demostrat estar capacitats per desenvolupar-los. Hem de continuar combatent la precarietat laboral, que només serveix per facilitar als empresaris una major explotació laboral.

Una altra d'aquestes conseqüències és la sinistralitat laboral, que ens col·loca en el primer lloc dels accidents laborals mortals a Europa.

Les administracions públiques estan produint enormes bosses de personal interí sotmès a un alt grau d'explotació i precarietat, que suposa moltes vegades arrossegar la resta de treballadores i treballadors fixos a un major deteriorament de les seves condicions laborals. Per això, per consolidar aquests llocs de treball, continuem apostant per sistemes de selecció de personal a la funció pública que donin la màxima estabilitat laboral possible i que, sempre preservant els principis de mèrit, capacitat, igualtat i publicitat, valorin objectivament l'experiència laboral prèvia del personal interí i al mateix temps es combati el nepotisme.

Defensa dels col·lectius més desafavorits

Molts ciutadans i ciutadanes de la nostra societat no han aconseguit drets constitucionals com ara el dret al treball, a la protecció social i a l'habitatge, ja que no tenen ocasió d'exercir-los. Els joves, les dones i els immigrants són els sectors més afectats per aquesta situació de desocupació i precarietat laboral. El jovent illenc és el sector més castigat per la política neoliberal: estacionalitat, contractes fets, jornades de treball incompatibles amb els estudis, salaris baixos, precarietat i acomiadaments improcedents amb indemnitzacions ridícules. A més, moltes vegades tot això es disfressa amb fórmules tramposes: beques, feines sense contracte, falsos autònoms, pràctiques... Aquesta situació ha de mobilitzar el sindicalisme i l'STEI-i ha de ser l'instru-

ment per organitzar la lluita i millorar la situació del treball del jovent a la nostra terra.

"...hem d'incorporar dins les nostres plataformes reivindicatives totes aquelles mesures que afavoreixin la conciliació de la vida familiar i laboral."

Defensa dels drets de la dona treballadora

Malgrat que en el món occidental les dones varen aconseguir -no sense nombrosos esforços- importants drets civils en el segle XX, la discriminació continua existint. Les dones com a col·lectiu continuen essent ciutadanes de segona categoria; a les seves dificultats per trobar ocupació, cal afegir-hi la discriminació salarial que pateixen en moltes ocasions. L'assetjament sexual i el *mobbing* laboral són altres dels problemes d'aquest col·lectiu als quals haurem de dedicar una especial atenció.

La Intersindical de les Illes Balears ha d'assumir la defensa de la dona treballadora com una prioritat de l'acció sindical, com una àrea de caràcter transversal que incideixi en tots els sectors. Al mateix temps, hem d'incorporar dins les nostres plataformes reivindicatives totes aquelles mesures que afavoreixin la conciliació de la vida familiar i laboral. L'STEI-i ha de lluitar per construir un espai sindical a la mesura de dones i homes, unes condicions laborals, personals i professionals igualitàries i una presència paritària en els llocs de representació. Les reivindicacions d'àmbit sociolaboral que han de tenir en compte els diversos sectors del sindicat són:

- L'aplicació efectiva a tots els sectors laborals de la Llei integral contra la violència de gènere.
- L'aprovació d'una llei que impedeixi la utilització sexista de la imatge de les dones en els mitjans de comunicació.
- L'edició permanent de campanyes de sensibilització contra la violència cap a les dones.
- La representació paritària en els òrgans de l'Administració pública en els poders executiu, legislatiu i judicial, tal com estableix la Llei 3/2004, d'igualtat.
- L'exigència de participació d'organitzacions socials de dones en l'elaboració de lleis que afectin les dones.
- Un sistema sanitari que inclogui la perspectiva de gènere.
- Desenvolupament de la investigació científicocientífica que inclogui la perspectiva de gènere.
- Campanyes encaminades a avançar en la responsabilitat compartida en les tasques domèstiques i el manteniment de la llar.
- Adopció de mesures d'acció positiva per incrementar el nombre de dones i homes en aquells àmbits laborals de les administracions públiques en què estan sub-representats.
- Dotació en els centres laborals de personal substitut quan se sol·liciti reducció de jornada o un permís reconegut legalment.

- Ampliació de la baixa maternal a un període de 24 setmanes, tal com recomana l'Organització Mundial de la Salut.
- Creació d'un permís de paternitat de 4 setmanes, acumulable al de maternitat en el cas de les famílies monoparentals.
- Eliminació de qualsevol tipus de discriminació per maternitat i reducció per cura de menors entre el personal amb contracte temporal i el fix o funcionari de carrera
- Inclusió en les clàusules dels convenis col·lectius de la garantia d'igualtat d'oportunitats i de l'eliminació de la discriminació per raó de sexe, tal com marca la Llei d'igualtat.

Salut laboral i seguretat en el treball

Política preventiva: negociacions amb l'Administració i les empreses

- Promoció de la seguretat en els entorns de treball. Implantació d'una cultura preventiva des de l'Administració i les empreses, amb l'exigència d'integrar la seva prevenció en la gestió en tots els seus nivells jeràrquics i concretada en els plans corresponents.
- Exigència del Pla de prevenció i el desenvolupament dels aspectes que garanteixen la gestió preventiva: política i organització preventives i desenvolupament d'accions (avaluació de riscos no eliminats i planificació i execució d'actuacions).

- Establiment de processos i calendaris de negociació per fer efectius els drets de participació dels representants dels treballadors i de les treballadores per assolir acords.
- Exigir a l'Administració i a les empreses la seva obligació de proporcionar a les persones delegades i coordinadores de prevenció i al conjunt de treballadores i treballadors la formació, dins l'horari laboral, en l'àmbit de la salut laboral i plans de formació sobre problemàtica mediambiental (reciclatge, renous...).

Organització preventiva

- Exigir a l'Administració la creació de serveis de prevenció propis en aquells àmbits que per les seves característiques ho requereixin, com és l'àmbit educatiu.
- Funcionament periòdic i normalitzat de les meses de salut laboral i dels comitès de seguretat i salut laboral.

Desenvolupament de l'acció preventiva

- Realització de l'avaluació de riscos conforme a la Llei i comunicació als comitès de seguretat i salut i a les treballadores i treballadors.
- Exigència d'adequació dels protocols d'avaluació als perfils del lloc de treball.
- Aplicació de protocols d'actuació per identificar i avaluar riscos potencials (psicosocials, osteomusculars, exposició a camps electromagnètics, substàncies perilloses...).
- Realització d'auditories internes i externes dels serveis de prevenció i revisió de les avaluacions de riscos segons estableix la Llei de prevenció.

- Control i seguiment de l'acció preventiva i dotació pressupostària per a aquesta acció.
- Coordinació de l'acció sindical en matèria preventiva a través d'instruments com ara protocols, guies, bases de dades, denúncies a Inspecció de Treball, instituts de salut, etc.
- Aplicació de les mesures que prevegin l'adaptació o canvi dels llocs de treball, amb els canvis normatius necessaris per fer-les efectives.
- Exigència de protocols i plans preventius per a col·lectius amb problemàtica específica (precarietat laboral, itinerants, dones, joves, persones amb diversitat funcional, cultural, orientació i identitat sexuals...).
- Desenvolupament dels protocols sobre la protecció de la gestació, la maternitat i la lactància.
- Exigència de protocols per proposar com a malalties professionals en un sector, aquelles que presenten un elevat índex amb relació a d'altres sectors. Superació de l'actual Llei de Seguretat Social i consideració de malalties professionals les relacionades amb el treball.
- Exigència de compliment de plans d'emergència en els centres de treball.
- Exigència d'adopció de perspectives de gènere en les actuacions en salut laboral.
- Exigència de modificacions normatives que impedeixin que l'Administració continuï sense assumir la seva responsabilitat en els casos de persecució laboral en les administracions públiques.
- Sensibilització sobre les situacions de violència en el treball. Impulsar el debat en els centres de treball i en l'organització sobre situacions de violència laboral amb la finalitat d'adoptar línies d'actuació.

Moviments socials

A diferència del sindicalisme fortament gremialista, que no veu més enllà dels interessos immediats de la

seva afiliació, la Intersindical STEI-i, com a sindicat sociopolític que som, hem d'avançar cap a l'establiment de relacions més estretes amb aquells moviments socials amb els quals compartim valors i principis i aplicar una estratègia comuna per aconseguir un món millor.

"...hem de representar el sindicalisme que recuperi la participació, la democràcia, la pluralitat, l'autonomia i la independència com a instruments fonamentals."

Ens hem de convertir en el referent sindical que recuperi la participació, la democràcia, la pluralitat, l'autonomia i la independència com a instruments fonamentals. El nostre és un sindicalisme progressista i unitari que pretén unir les forces a les de tots els moviments socials que lluiten per unes Illes Balears i un món millor. En aquest sentit, la nostra acció sindical, a banda de les reivindicacions merament laborals, ha d'anar acompanyada de reivindicacions sociopolítiques.

Hem de ser presents, com fins ara, en totes aquelles campanyes i mobilitzacions que des de la societat civil sorgeixen per la defensa del territori, de la nostra llengua i cultura, de la pau, etc.

En l'ordre pràctic hem de treballar per estendre espais de reflexió i concertació, com ara l'assemblea d'entitats organitzadores del Fòrum Social de Mallorca, on s'expressen i valoren els criteris per enfortir l'acció conjunta de tots els moviments socials.

En resum, hem de representar el sindicalisme que recuperi la participació, la democràcia, la pluralitat, l'autonomia i la independència com a instruments fonamentals. El nostre ha de ser un sindicalisme progressista i unitari que cregui que unes altres Illes Balears i, per extensió, un altre món són possibles.

Cooperació internacional

L'STEI-i està compromès per un canvi en l'ordre mundial, té la convicció que la pobresa estructural de les majories és una violació dels drets humans i creu en la idea de la solidaritat basada en l'extensió i el gaudi de tots els drets per a totes les persones des de l'equitat de gènere.

Treballam amb comunitats i organitzacions populars que reivindiquen drets i alternatives socials i econòmiques i impulsen la democràcia participativa.

La nostra cooperació està al servei de les pròpies organitzacions populars per donar suport a processos sociopolítics de transformació social. Intentam encomanar una visió crítica de la ciutadania sobre la nostra societat i les institucions públiques i privades.

La nostra actuació va encaminada a unir voluntats i recursos per enfortir els moviments socials mitjançant la cooperació i la sensibilització, així com l'ajuda en la defensa de les cultures i de les llengües indígenes i l'augment de la seva autoestima com a poble.

Els principals valors que defensam són els de la solidaritat, el compromís, la interculturalitat, el respecte als processos, la igualtat de gènere i la ideologia i filosofia compartides.

"...l'educació és una eina eficaç de transformació social i de denúncia de les causes originàries de les desigualtats."

Aquests processos han partit inicialment centrats en el camp educatiu, de la mateixa manera que ha estat aquest l'origen de la nostra organització sindical. En aquest sentit hem anat treballant en la formació del professorat de les Illes dins els camps de la cooperació i la sensibilització, treballant en l'intercanvi de dinàmiques, metodologies i organització

dins les aules i potenciant el nivell educatiu dels docents del país del sud. Aquesta experiència s'ha estès a altres camps com el sanitari.

Els nostres principals objectius són:

- Treballar dins el camp de la solidaritat i la cooperació internacional, entenent que l'educació és una eina eficaç de transformació social i de denúncia de les causes originàries de les desigualtats.
- Acompanyar en els processos en defensa dels drets humans i de la transformació social.
- Actuar en el camp de l'educació no formal de dones i grups desfavorits.
- Impulsar processos productius solidaris al sud.
- Donar suport a les comunitats indígenes i als seus drets fonamentals. □

